

**Celebració del bicentenari del
naixement del P. Jaume Clotet
Fabrés, CMF (1822-2022)**

১৮২২-২০২২

P. JAUME CLOTET

© Missionaries Sons of the Immaculate Heart of Mary
General Prefecture of Spirituality and Community Life
Rome, 2022

Cofundador
Catequista dels sordmuts
Secretari General
Subdirector General
Encarregat dels Germans
Bicentenari del naixement
P. Jaume Clotet
Catequista dels sordmuts
Secretari General
Cofundador
1822-2022
Encarregat dels Germans
Subdirector General

Himne de entrada

Des que la meva voluntat
està a la vostra rendida,
conec jo la mesura
de la millor llibertat.
Veniu, Senyor, i preneu
les regnes del meu albir;
de la vostra mà em refio
i a la vostra mà m'entrego,
que és poc el que em nego
si jo sóc vostre i Vós meu.

A força d'amor humà
m'abraso en amor diví.
La santedat és camí
que va de mi cap al meu germà.
Em vaig donar sense estendre la mà
per cobrar el favor;
em vaig donar en salut i en dolor
a tots, i de tal sort
que m'ha trobat la mort
sense res més que l'amor.

Introducció

Ens convoca a pregar en comunitat el bicentenari del naixement del P. Jaume Clotet Fabrés, el més jove dels cofundadors de la nostra Congregació. En la seva laboriositat escrupolosa i metòdica, en la seva lleialtat irreprotxable i en la seva profunda espiritualitat mística i missionera, reconeixem un exemple preclar de virtut i de santedat. La seva causa de beatificació està introduïda a Roma. Sobre el P. Clotet el P. Vicente Sanz escriu a *Huellas de Claret* que “va ser estimat i venerat de tots, forjador infatigable de la seva pròpia perfecció cristiana i religiosa; sol·lícit del benestar de cadascun; va passar per la terra deixant darrere seu un suau perfum de santedat. No va tenir cap enemic”. En recordar-lo encomanem a la seva intercessió que mai faltin a la Congregació missioners arrelats i audaços que serveixin Déu anunciant l'evangeli a tots.

Oració

Senyor i Pare nostre, en aquesta celebració del bicentenari del naixement del nostre germà, el Venerable P. Jaume Clotet, et demanem que ens concedeixis aquell amor a Crist i Claret que ell va viure tan profundament al llarg de la seva vida, i ser

així apòstols totalment lliurats al teu Poble Sant, com ell ens va ensenyar amb el seu exemple i testimoniatge. T'ho demanem per Jesucrist Nostre Senyor. Amén

Dels escrits del P. Clotet

“Sempre que he vist per primera vegada un sordmut, s'ha excitat en mi un sentiment de compassió, he experimentat un impuls gairebé irresistible a ocupar-me a fer conèixer les principals veritats de la fe, cosa difícil per cert, però necessària i del consol més gran en la seva desgràcia. Aquest va ser el motiu perquè des dels primers anys de la meva promoció al sacerdoci, vaig procurar instruir-me en l'art de la mímica, dedicant-me després, així que ho consentien els meus deures imprescindibles, a ensenyar el Catecisme a aquells infeliços, fos tan sols una vegada per setmana. La seva docilitat, la seva atenció i summament agraïment captivaven el cor, feien més dolça la feina, i després vaig poder conèixer que les meves senzilles lliçons, encara que tan poc freqüents, donarien amb el temps molt bons resultats.

Impulsat dels mateixos desitjos, i per tal que altres sacerdots o seglars puguin dedicar-se amb fruit a la

instrucció d'uns subjectes tan necessitats i que mouen a compassió a tots els qui s'interessen pel seu bé temporal i etern, vaig escriure aquest Catecisme que, malgrat de la meva desconfiança, resolc ara donar a llum, obeint a la indicació de persones respectables que he d'acatar." (Catecismo de los Mudos, Vic, 1870; p. 5.)

Salm responsorial (Salm 26)

R. El Senyor és la meva llum i la meva salvació

El Senyor és la meva llum i la meva salvació,
a qui tindrè por?

El Senyor és la defensa de la meva vida,
qui em farà tremolar?

R. El Senyor és la meva llum i la meva salvació

Quan m'envesteix la gent malvada
per devorar-me sencer,
són ells, els enemics, els meus rivals,
els qui ensopeguen i cauen.

R. El Senyor és la meva llum i la meva salvació

Ni que acampés contra mi tot un exèrcit,
 el meu cor no temeria;
 per més que em declaraessin la guerra,
 jo em sentiria confiat.

R. El Senyor és la meva llum i la meva salvació

Una cosa he demanat al Senyor
 i la desitjo amb tota l'ànima:
 poder viure a la casa del Senyor
 tots els dies de la vida,
 per fruir-hi de l'encís del Senyor
 i vetllar pel seu temple.

R. El Senyor és la meva llum i la meva salvació

Ell m'amaga al seu costat
 en dies de desgràcia;
 m'encobreix al recer de casa seva,
 em porta dalt la roca inaccessible.

R. El Senyor és la meva llum i la meva salvació

I ara aixeca el meu cap
 sobre els enemics que m'envolten;
 a casa d'ell ofereixo sacrificis,
 ofereixo sacrificis de victòria,
 himnes i càntics en honor del Senyor.

R. El Senyor és la meva llum i la meva salvació

Lectura bíblica (1 Cor, 13, 1-13)

“Germans: Encara que parlés les llengües dels homes i dels àngels, si no tinc caritat, sóc com a bronze que sona o címbal que retruny. Encara que tingués el do de profecia, i conegués tots els misteris i tota la ciència; encara que tingués plenitud de fe per traslladar muntanyes, si no tinc caritat, res no sóc. Encara que repartís tots els meus béns, i lliurés el meu cos a les flames, si no tinc caritat, res m'aprofita. La caritat és pacient, és servicial; la caritat no és envejosa, no és jactanciosa, no és presumptuosa, és decorosa; no cerca el seu interès; no s'irrita; no té en compte el mal; no s'alegra de la injustícia; s'alegra amb la veritat. Tot ho excusa. Tot ho creu. Tot ho espera. Tot ho suporta. La caritat no s'acaba mai. Desapareixeran les profecies. Acabaran les llengües. Desapareixerà la ciència. Perquè parcial és la nostra ciència i parcial la nostra profecia. Quan vingui el perfecte, desapareixerà allò parcial. Quan jo era nen, parlava com a nen, pensava com a nen, raonava com a nen. En fer-me home, vaig deixar totes les coses de petit. Ara veiem en un mirall, en enigma. Aleshores veurem cara a cara. Ara conec de manera parcial, però llavors coneixeré com sóc conegut. Ara subsisteixen la fe, l'esperança i la caritat aquestes tres. Però la més gran de totes elles és la caritat”.

Reflexió: El P. Clotet, "un àngel en carn humana"

La nostra Congregació celebra el 24 de juliol del 2022 el bicentenari del naixement del P. Jaume Clotet, el més jove dels nostres cofundadors. L'ocasió, a més d'invitar-nos a l'acció de gràcies a Déu, ens permet evocar la figura de tan il·lustre missioner. La seva vocació claretiana es va manifestar el mateix any de la fundació, quan amb prou feines coneixia d'oïdes el P. Claret.

El 1849, el P. Clotet es trobava de capellà ecònom en un poblet de la diòcesi de Vic anomenat Civit. Ordenat el 1845, tenia aleshores 27 anys. Però la parròquia li resultava inapropiada pel caràcter i les inclinacions. Buscava una institució on establir-se d'acord amb les inquietuds. Va consultar la seva situació amb els canonges D. Jaume Passarell i D. Jaume Soler. Tots dos li van proposar entrevistar-se amb Mossèn Claret, sense anunciar-li l'objecte d'aquesta trobada. Aquesta conversa amb el P. Claret va discórrer, segons narra el mateix P. Clotet, de la manera següent:

-Alguns sacerdots amics –li va referir el P. Claret- hem resolt viure junts amb un pla de vida i dedicar-nos a la pregària i l'estudi, i anar a predicar on ens envii el prelat; i en aquells mesos de l'any en què

normalment no es predica, estar retirats a casa nostra i emprar el temps descansant, pregant i fent repàs a les ciències. Li agradaria aquest mètode de vida?

-Què faran vostès –li va respondre el P. Clotet- d'un home de feble complexió, estatura baixa, veu apagada, sense dots oratòries i de curts abasts?

-Deixeu-vos de qualitats –va replicar el P. Claret-; respongui vostè únicament a la meua pregunta.

-Doncs dic que m'agrada el pla –va concloure–.

-Sent així –va continuar el P. Claret– disposi vostè les coses de manera que el quinze de juliol (de 1849) es pugui trobar a Vic: aviat li enviaran a vostè un substitut.

Hi ha vegades, només algunes, que una deliberació decisiva segueix itineraris tan retallats sense donar peu a dubtes o titubejos. El P. Clotet no va necessitar més temps per unir-se a la gran obra que ja s'iniciava sota el lideratge del P. Claret.

El nostre P. Clotet ha deixat un influx profund i durador a la Congregació. Va exercir altes responsabilitats com a cofundador, formador de les primeres generacions de Germans, coneixedor com a ningú de la vida i obra del P. Claret, cronista dels seus últims dies a Fontfreda. Va actuar com a home de prudent govern sent superior de diverses cases, subdirector i secretari de la Congregació. Va col·laborar en la redacció de les segones Constitucions. Va ser missioner popular, catequista,

predicador d'exercicis espirituals i pioner en pedagogia catequètica per a sordmuts. Va afrontar amb fermesa dificultats i contradiccions, va saber consolar i també denunciar el que va creure inadmissible.

El seu influx més penetrant el va exercir com a home de fidelitat. A ell es va deure l'impuls espiritual de la Congregació una vegada absent el P. Fundador. Va injectar a les seves venes un profund amor per la vida consagrada, intrínsecament unida al més genuí del nostre Institut missioner. Va ser el primer claretià que va emetre els tres consells evangèlics, perenne aspiració de l'Institut des de la seva fundació. Va passar en un dijous sant, 18 de març de 1861, a la casa de Gràcia (Barcelona). Amb el llenguatge de l'exemple ens ofereix un altíssim "model de pietat, zel i exercici de totes les virtuts" (P. José Xifré). El seu lliurament total a Déu, la seva cura a la pràctica de les Constitucions i el seu carisma d'home en la presència de Déu, segueixen sent un reclam engrescador per als que estem compromesos en l'acció apostòlica. Ens recorda que serem missioners audaçs, si vivim arrelats.

El papa Sant Joan Pau II ho va declarar venerable, tal com apareix al Decret emès el 13 de maig de 1989. A la certera síntesi que fa de la vida de Clotet, rubrica: "Entre els seus germans de Congregació ha estat sempre considerat com un perfecte rebut de l'ideal

del Missioner fixat per sant Antoni Maria Claret". I amb aquestes paraules sobra tot el que podem afegir.

Silenci

Pregaries

"Sense mi no podeu fer res", ens diu el Senyor. Demanem-li amb confiança que la bona obra començada en nosaltres es faci en plenitud:

- Perquè, molts nous apòstols, a exemple de P. Clotet, responguin a la crida que Déu els fa en favor del seu poble, preguem el Senyor.
- Perquè tots els qui se sentin impossibilitats o limitats, espiritualment i físicament com a discapacitats, malalts i pobres, trobin qui els ajudi en la seva vulnerabilitat i els acompanyi en el seu camí cap a Crist, preguem el Senyor.
- Perquè no faltin mai a la nostra Congregació Missioners Germans, als quals amb tant de zel i amor es va dedicar el P. Clotet, preguem el Senyor.

- Perquè l'exemple i la intercessió del Venerable P. Clotet ajudin els claretians a viure la seva vida missionera amb santedat, integrant la pregària amb l'acció apostòlica, preguem el Senyor.
- Perquè quants a l'Església es dediquen a la catequesi sàpiguen transmetre la fe i no es desanimin en les dificultats del seu apostolat, preguem el Senyor.

Es poden afegir altres pregàries espontànies...

Pare Nostre...

Oració final

Dóna'ns, Senyor, la fe i l'amor que va inflamar el Venerable P. Jaime Clotet, perquè com ell siguem capaços d'abraçar amb ànim humil i alegre, la pobresa, l'abnegació i la creativitat per dilatar el Regne de Crist, que viu i regna pels segles dels segles. Amen.

Benedicció i cant final

